DOMSTOLENS DOM
AF 26. JANUAR 1972

Westzucker GmbH og Gebrüder Dietz mod Hoofdproduktschap voor Akkerbouwprodukten (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven)

Forenede sager 38 og 39/71

Processprog: Nederlandsk

Angående:

En anmodning fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven (appelinstans i sager mellem private og organer under den offentligretlige erhvervsstyring) om en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af navnlig:

— artikel 5, stk. 2, litra e) og f), artikel 9, stk. 1, litra a), første afsnit og stk. 3, litra a) samt artikel 10, stk. 2, litra c) i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1987/69 af 18. oktober 1969 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser vedrørende interventionsorganernes salg af sukker gennem udbydelse i licitation (EFT 1969 II, s. 417; org.ref. JO L 253, s. 7) og

— artikel 11, stk. 1, litra a) i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2061/69 af 20. oktober 1969 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for denaturering af sukker med henblik på anvendelse til foder (JO L 236, s. 19).

Domskonklusion:

Vedrørende spørgsmål 2 og 3:

1. Artiklerne 3, stk. 2, litra e) og f), 9, stk. 1 litra a), første afsnit og stk. 3, litra a) samt 10, stk. 2, litra c) i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1987/69 samt artikel 11, stk. 1, litra a) i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2061/69 skal fortolkes således, at den medlemsstat, hvori denatureringen har fundet sted, er eneansvarlig for erlæggelsen af denatureringspræmien, når licitationen udbydes i en anden stat, og når præmiebeviset er udstedt af førstnævnte stat..

Vedrørende spørgsmålene 1 og 4—6:

2. Disse bestemmelser skal i ovennævnte tilfælde fortolkes således:

   a) Den denatureringspræmie, som er angivet i det bevis, som er udstedt af den medlemsstat, hvori denatureringen har fundet sted, skal ikke udtrykkes i den medlemsstats valuta, hvori licitationen har fundet sted.

   b) Den medlemsstat, hvori denatureringen har fundet sted, er ikke forpligtet til at betale præmien i den medlemsstats valuta, hvori licitationen har fundet sted, men kan betale den i sin egen valuta.

3. I det under 1) nævnte tilfælde skal omregningen, når den medlemsstat, hvori denatureringen har fundet sted, i sin egen valuta betaler en præmie, der i den tildelingserklæring, der er afgivet af den stat, hvori licitationen har fundet sted, er udtrykt i denne stats valuta, ske til den vekselkurs, der er fastsat i artikel 2, stk. 1 i forordning nr. 129.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Jeg foreslår følgende besvarelse af spørgsmålene 2 og 3: »Bortset fra tilfælde, hvor den medlemsstat, hvori licitationen har fundet sted, har benyttet sig af den mulighed, der står den åben i henhold til artikel 6, stk. 1, 2. afsnit i forordning nr. 2049/69 for sukkerproduktionsåret 1969—1970, påhviler udstedelsen af beviset for denatureringspræmien og betalingen af denne præmie i kraft af førnævnte bestemmelses stk. 1 den medlemsstat, på hvis område denatureringen har fundet sted«.

Den nederlandske rets første spørgsmål foreslås besvaret således:

»Den medlemsstat, hvem udstedelsen af beviset for denatureringspræmien og dennes betaling påhviler, kan fastsætte præmiens beløb og udbetale den i sin nationale valuta«.

Den nederlandske rets fjerde, femte og sjette spørgsmål foreslås besvaret således:

»Den medlemsstat, hvori denatureringen har fundet sted, skal ved fastsættelsen af denatureringspræmiens beløb i sin nationale valuta omregne det beløb, der er angivet i bekendtgørelsen om licitationen og udtrykt i den stats nationale valuta, hvori licitationen har fundet sted, under anvendelse af den vekselkurs, der er foreskrevet i artikel 2, stk. 1 i forordning nr. 129 af 23. oktober 1962«.

Sammendrag

1. Landbrug — fælles markedsordning — sukker — licitation og denaturering — forskellige medlemsstater — denatureringspræmie — ansvarlig stat — betalingsmåder

(Forordning (EØF) nr. 1987/69, artiklerne 5, 9 og 10; forordning (EØF) nr. 2061/69, artikel 11)

2. *Landbrug — fælles landbrugspolitik — økonomiske transaktioner — licitation og denaturering af produkter — forskellige medlemsstater — betaling af denatureringspræmien — vekselkurs*

(Rådets forordning (EØF) nr. 129, artikel 2)

1. Artiklerne 3, stk. 2, litra e) og f), 9, litra a), første afsnit og stk. 3, litra a) samt 10, stk. 2, litra c) i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1987/69 — »om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser vedrørende interventionsorganernes salg af sukker gennem udbydelse i licitation« — samt artikel 11, stk. 1, litra a) i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2061/69 — »om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for denaturering af sukker med henblik på anvendelse til foder« — skal fortolkes således, at den medlemsstat, hvori denatureringen har fundet sted, er eneansvarlig for erlæggelsen af denatureringspræmien, når licitationen udbydes i en anden stat, og når præmiebeviset er udstedt af førstnævnte stat.

   Disse bestemmelser skal i ovennævnte tilfælde fortolkes således:

   a) Den denatureringspræmie, som er angivet i det bevis, der er udstedt af den medlemsstat, hvori denatureringen har fundet sted, skal ikke udtrykkes i den medlemsstats valuta, hvori licitationen har fundet sted.

   b) Den medlemsstat, hvori denatureringen har fundet sted, er ikke forpligtet til at betale præmien i den medlemsstats valuta, hvori licitationen har fundet sted, men kan betale den i sin egen valuta.

2. I det under 1) nævnte tilfælde skal omregningen, når den medlemsstat, hvori denatureringen har fundet sted, i sin egen valuta betaler en præmie, der i den tildelingserklæring, der er afgivet af den stat, hvori licitationen har fundet sted, er udtrykt i denne stats valuta, ske til den vekselkurs, der er fastsat i artikel 2, stk. 1 i Rådets forordning nr. 129 af 23. oktober 1962 — »om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitiks rammer« — dvs. til den vekselkurs, der svarer til den til Den internationale Valutafond anmeldte og af denne godkendte paritet.